

DAGBOEK VAN EEN *INCOMMUNICADO*
(DE OORLOG GEZIEN VANUIT BRUSSEL)
(Roberto J. Payró *voor La Nación*)

Brussel, zaterdag 29 augustus (1914)

Ze zeggen me dat Namen geen twee volledige dagen heeft kunnen standhouden, dat de Duitsers zich meester hebben gemaakt van de stad en van al haar forten, en dat ze daar en in de omgeving – tot aan Dinant – vele Belgen en Fransen hebben gevangengenomen. Dit nieuws veroorzaakt verbijstering en bij velen een grote verontwaardiging omdat – daar men altijd heeft gezegd dat de versterkingen rond Namen onvergelijkbaar veel beter waren dan die van Luik, dat 18 dagen had weten standhouden – men gelooft dat deze nederlaag te wijten moet zijn aan verraad, of op zijn minst een daad van onuitsprekelijke lafheid. Men spreekt echter over verschrikkelijke belegeringskanonnen die niet op tijd in Luik waren aangekomen, maar die tijdig functioneerde in Namen, de forten verpulverend met slechts enkele schoten.

Het lijkt erop dat deze kanonnen, gebouwd door Krupp op basis van een nieuw model, niet aanvaard waren geweest door de Duitse generale staf, noch door die van enige andere natie, daar men ze te moeilijk – haast onmogelijk – transporteerbaar achtte, en te moeilijk en traag om op te stellen. Bij het begin van de oorlog vroeg en verkreeg de fabrikant uit Essen echter de toestemming om ze te gebruiken voor eigen doeleinden, te betalen uit eigen zak, en stuurde

hen naar het front onder persoonlijke leiding van zijn ingenieurs.

Er wordt gezegd dat ze worden voortgetrokken door niet minder dan vijftien of zestien sterke paren paarden, dat ze een bereik hebben van 18 tot 20 kilometer en dat ze projectielen van 600 kilo afschieten. Men voegt hier aan toe dat noch de kanonnen van de Belgische forten, noch die van de Franse forten hiermee kunnen concurreren, en daar hun bereik veel kleiner is vechten de Duitsers zonder hun materieel noch het personeel bloot te stellen, behalve als ze door vliegende troepen worden geflankeerd. Als dit waar is, zou het goed mogelijk kunnen zijn dat opperbevelhebber Joffre van tactiek is veranderd, en dat zou de gunstige posities die door de vijand behaald werden verklaren, die dan slechts tijdelijk zouden zijn.

Grote hoeveelheden gewonden blijven in Brussel aankomen, waarvan de grote meerderheid Duitsers, en nieuwe troepen komen Brussel binnen, of verlaten haar, wat soms de indruk van een terugtocht wekt.

En het kanon dondert in de verte.

We gaan samen met Urbain tot aan de hoogte die het kerkhof van Ukkel domineert. Vanaf daar zien we het pittoreske heuvelachtige terrein dat bedekt wordt met gewassen, boomgaarden, bezaait ligt met gehuchten en baadt in het parelwitte licht van de namiddag. De kanonschoten zijn duidelijk hoorbaar, en van bovenaan de straten die geflankeerd door hagen, bomen en struiken stijl dalen richting een valleitje, luisteren en bediscussiëren de verbijsterde burens de mogelijke plaats van de strijd en berekenen ze op pijnlijke wijze het aantal kadavers dat elke van die schoten zaait.

– *Het is in Waterloo.*

– *Nee, nee, veel verder. Verder dan Braine-l'Alleud !*

De zon zakt, de maan begint zacht te schijnen in een parelgrijze hemel ... en het kanon dondert voort, in korte intervallen, alsof het schiet als klokwerk.

We trekken ons terug, bestoft, in het midden van een karavaan van nieuwsgierigen, verdrietigen, die ook als wij zijn gekomen om te luisteren naar die geweldige, mysterieuze stem.

Roberto PAYRO

Copyright, 2014 : Nathaniel BOVIN, voor de
Nederlandstalige vertaling

PAYRO ; « . *Diario de un incomunicado. La guerra vista desde Bruselas (11)* », in LA NACION ; 28/11/1914.

PAYRO ; « . *Diario de un incomunicado. La guerra vista desde Bruselas (12)* », in LA NACION ; 29/11/1914.

N.v.d.V. :

Illustratie « Grosse Bertha » is copyright

Musee-de-lArmee-IMG 0984[CC-BY-SA-2.0-fr](#)

Rama via Wikipedia